

Ahoj!

Zase prichádza nedeľa. **Štvrtá veľkonočná**. Aj táto nedeľa je veľmi výnimočná. Túto nedeľu nás chce Pán Ježiš opäť niečo naučiť. Niečo krásne. Niečo, čo keď robíme aj my ľudia opäť sme podobní Pánu Bohu.

Keď si ma sledoval(a) pri svätej omši z nášho kostola, tak si počul(a) v evanjeliu niečo z prírody. Bola reč o ovečkách. To je dobré, keď nám Pán Ježiš hovorí o ovečkách, však?

Isto nám chce povedať niečo dôležité o Božom kráľovstve. Hovorí o ovečkách a o sebe. Hovorí zvláštnu vetu: **„Ja som Dobrý Pastier, poznám svoje ovce a oni poznajú mňa“** a tiež hovorí:

Kto vchádza bránou je pastier oviec. Tomu vrátik otvára a ovce počúvajú jeho hlas. On volá svoje ovce po mene a vyvádza ich.

Keď ich všetky vyženie, kráča pred nimi a ovce idú za

ním, lebo poznajú jeho hlas. Za cudzím nepôjdu, ba ujdú od neho, lebo cudzí hlas nepoznajú.“

Čo sú toto za zvláštne slová? Aké má On ovečky, ktoré pozná po mene? Odkiaľ ich vyvedie? Prečo kráča pred nimi? Ved' z evanjelií vieme, že bol tesár nie pastier. A kedy by pásol ovečky, keď chodil po krajine a hlásal ľuďom pravdu o Bohu?

Ak si videl(a) niekedy ovečky a pastiera, aspoň v telke, tak si si iste všimol-všimla, že pastier je ujo, ktorý sa o tie ovečky stará a tiež, ktorý ich chráni. Pomáha mu zvyčajne aj nejaký Dunčo, ale pastier samozrejme je tam na to, aby si ovečky uchránil.

Jeden írsky televízny reportér spomína takúto príhodu: „Pred niekoľkými rokmi sme boli robiť reportáž v Španielsku. Išli sme peši po vysokých suchých vrchoch. Okolo obeda sme sa zastavili, aby sme sa naobedovali. Zrazu sme zbadali v diaľke pastiera so stádom oviec. Prichádzal rovno k nám. Po chvíli sa vynoril na opačnej strane druhý pastier tiež so stádom svojich oviec a tiež išiel k nám. Stretli sa rovno pred nami. Priateľsky sa pozdravili, podali si ruky a dali sa do rozhovoru. Začali sme trpnuť. Ovce sa začali totiž miešať. Hovoríme si: „To teda bude chaos“. Sme zvedaví, ako si tie svoje ovce rozdelia.“ No naše starosti boli márne.

Keď sa pastieri rozlúčili, každý zbral svoju palicu, buchol ňou o zem, zapískal, čosi zakričal po španielsky a potom sa pohol. A jeho ovce sa vybrali za ním. Po chvíľke z tej jednej hŕby oviec boli zase dve veľmi pekné stáda. A my sme len čumeli.“ Vieš prečo sa nepomiešali? Lebo poznajú hlas svojho pastiera. Vraj za cudzím pastierom idú iba choré ovečky.

A aj keď by sme boli hriechmi akokoľvek doráňaní, zdvihne nás, zoberie do náručia a ide s nami k ostatným ovečkám. Tomu sa povie aj starostlivosť.

Starostlivosť je nádherná vlastnosť. Poznáš niekoho, kto je starostlivý? Kto napríklad vo Vašej rodine? Kto napríklad vo Vašej škole? Kto napríklad v kostole? Kto napríklad na tréningoch, ak chodíš? Kto napríklad medzi Tvojimi kamarátkami a kamarátmi?

A Ty si starostlivý(á)?

Napíš mi:

- 1. Kto sa stará o Teba?**
- 2. O koho sa staráš Ty?**

Posielam ti milé kratučké vide k tejto téme. Vyzerá ako pre maličkých, ale aj väčší žiak alebo žiačka, dokonca aj ja dospelá som sa z neho naučila niečo pekné:

<https://www.youtube.com/watch?v=tyWZeOlaRo4&list=PLNLH-JuUN7xq3fvZXekopIXHfk4MUemrE&fbclid=IwAR3iqdSaf-xhJTUgebMCWb4IoLUJXPRVZfObCOW6u6UUHBg-uDLKON6NOFs>

Pripravila pani katechétku Darinka Rúčková.

Ďakujeme jej...

Ja som dobrý pastier:
poznám svoje ovečky
a mňa poznajú moje.

Ján 10,14

